

Benedykt XVI

Pokój, prawda i rozłam : rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański" : (Castel Gandolfo, 19 sierpnia 2007 r.)

Salvatoris Mater 10/4, 294

2008

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tego jest w szczególności przewyciężenie grzechu i śmierci, a zatem pokonanie tych wrogów, których św. Paweł wymienia zawsze razem (por. Rz 5, 12. 15-21; 1 Kor 15, 21-26). Dlatego tak jak chwalebne zmartwychwstanie Chrystusa było ostatecznym znakiem tego zwycięstwa, tak uwielbienie Maryi, także w dziewiczym ciele, stanowi ostateczne potwierdzenie Jej pełnej solidarności z Synem, zarówno w walce, jak i w zwycięstwie.

Ten głęboki teologiczny sens tajemniczy wyraził sługa Boży papież Pius XII 1 listopada 1950 r., uroczystie formułując dogmat o owym przywileju Maryi. Powiedział: «Dla tej przyczyny dostojna Matko Boga ‘jednym i tym samym aktem Bożej woli’ złączona odwiecznie w tajemniczy sposób z Jezusem Chrystusem, niepokalana w swym poczęciu, w Boskim swym macierzyństwie nienaruszona dziewica, wielkodusznie współdziałająca z Boskim Odkupicielem, który odniósł pełny triumf nad grzechem i jego następstwami, osiągnęła wreszcie to jak gdyby najwyższe uwieńczenie swoich przywilejów przez to, że zachowana została od skażenia grobowego i tak jak Syn Jej zwyciężywszy śmierć, z ciałem i duszą wzięta została do niebieskiej chwały, gdzie ma jaśnieć jako Królowa po prawicy tegoż Syna swojego, nieśmiertelnego króla wieków» (Konst. *Munificentissimus Deus*: AAS 42[1950], 768-769).

Drodzy bracia i siostry, Maryja wzięta do nieba nie oddaliła się od nas, lecz pozostaje jeszcze bardziej z nami, a Jej światło rzuca blask na nasze życie i na dzieje całej ludzkości. Przyciągani przez niebieski blask Matki Odkupiciela, uciekajmy się z ufnością do Tej, która z wysoka patrzy na nas i roztacza nad nami swą opiekę. Wszyscy potrzebujemy Jej pomocy i wsparcia w zmaganiu się z próbami i wyzwaniem codzienności; potrzebujemy poczuć, że jest Ona naszą matką i siostrą w konkretnych sytuacjach życiowych. A żebyśmy mogli pewnego dnia i my podzielić na zawsze Jej los, naśladujemy Ją teraz w posłusznym pójściu za Chrystusem i w wielkodusznej służbie braciom. Jest to jedyny sposób, by zasmakować już tu, w czasie naszej ziemskiej pielgrzymki, radości i pokoju, których w pełni zaznaje ten, kto osiąga nieśmiertelny cel, jakim jest raj.

Rozważanie przed modlitwą «Anioł Pański»
(Castel Gandolfo, 19 sierpnia 2007 r.)²⁰

Pokój, prawda i rozłam

[...]

Maryja Dziewica, Królowa Pokoju, ze swym Synem Jezusem współuczestniczyła w walce ze Złem aż po męczeństwo duszy i nadal w niej uczestniczy, aż po kres czasów. Wzywajmy Jej matczyne wstawiennictwa, prosząc, by pomagała nam być zawsze świadkami pokoju Chrystusa, którzy nigdy nie idą na kompromis ze złem.

²⁰ „L'Osservatore Romano” 28(2007) nr 10-11, 49.